

Årsrapport 2017.

Jeg vil i nærværende årsrapport se tilbage på året der er gået, ud fra mit perspektiv som forstander. Tiden går og vi har taget hul på 2018, men hvordan gik 2017? Året 2017 var et godt og udfordrende år, hvor vi på KKh, på godt og ondt, oplevede op- og nedture. Jeg vil i det følgende trække pointer fra vores arbejde frem og lave enkelte nedslag på det, jeg synes har relevans.

Vi har i 2017 haft en belægningsprocent på 86. Det svarer stort set til, hvad vi kan klare. Vi er en akutinstitution, der skal tage os af de medmennesker der ufrivilligt er hjemløse, har komplekse sociale problemer og opholder sig i centrum af Odense. Vi har haft 196 optag på KKh, 151 forskellige mennesker. Den gennemsnitlige opholdstid var: 27 døgn. Det tal dækker over korte ophold – en enkelt overnatning - og længere ophold, hvor der er en plan for opholdet og for, hvordan den enkelte kan komme ud af hjemløsheden. Vi har optaget mennesker, der har Odense som hjemkommune og fra stort set alle andre kommuner i resten af landet. 47% af de mennesker, vi har optaget, kommer fra Odense kommune og 53% fra resten af landet.

Det der blev markant i 2017 var, at adgangen til billige boliger er blevet meget snævrere. Der bliver renoveret og bygget nyt mange steder, men ikke til en husleje der kan betales for en kontanthjælp. Vi har haft beboere, der var klar til at starte et nyt kapitel i deres liv, i egen bolig. Endda forholdsvis mange, men de bor stadig på KKh. Det er ikke en holdbar situation, at opholdslængden for flere og flere bliver længere og længere. Det er desværre ikke mit lod, at gøre noget ved den udfordring, da det er en udfordring i hele landet. Jeg ønsker blot, at de medmennesker der er parat til at komme videre i deres liv, også får muligheden for det.

Vi har i 2017 fortsat vores arbejde med at sikre, vi kun optager de medmennesker, der er målgruppe for §110 boformer som KKh. Vi har haft mange henvendelser, hvor vi har været nødt til at henvise til deres hjemkommune, da de ikke er målgruppe til optag på KKh. Vi har haft mange henvendelser fra psykiatriske afdelinger rundt om i landet, hvor vi har afvist, da den enkelte ikke har en udskrivningsplan eller en behandlingsplan. Ofte skal de udskrives fra psykiatrisk afdeling pga. der kommer nye patienter ind, der er mere syge. Ikke at de er klar til at blive udskrevet, men andre har større behov end dem. Vi har i perioder afvist medmennesker pga. at vores hus har været fyldt op.

De mennesker, vi har optaget, har forskellige problemer - udover hjemløshed. Misbrug, psykiske lidelser og sygdomme, fraværende netværk, dårlig økonomi, vold i parforhold, m.m. På KKh ser vi mennesket. Vi tror på, at ethvert menneske er unikt og uendeligt værdifuldt. Vi møder beboerne med respekt. Vi bekymrer os for dem og yder dem omsorg. Vi vil til enhver tid gøre vores ypperste

for at være tilstede i øjeblikket, lytte, være opmærksom og vise interesse. Det tænker vi, er måden at udfører vores arbejde på. Vi tror på at det giver ”resultater” at bygge videre på.

KKh er en selvejende institution forankret i Kirkens Korshær, der er en folkekirkelig organisation. Vores arbejde hviler på et kristent menneskesyn. Diakoni er vores faglighed. Det gør, at vi altid forholder os til det paradoks, der er mellem diakonien som almen næstekærlighed uden krav til dokumentation og de krav der er fra ministeriet, KL og Odense kommune. Kravene vedr. beboerne omhandler bl.a. dokumentation, udviklingsplaner, forandringsproces, øget selvindsigt, udvikling af styrker og potentialer, forbedring af livskvalitet, realisering af drømme om at blive selvforsørgende gennem arbejde, med fod under eget bord og ikke længere at ligge det offentlige til last.

Vi ser os selv som komplementære til det offentlige og ikke som kontraproduktive. Vi navigerer i vores daglige arbejde mellem krav om dokumentation og diakoni. De beboere der har brug for vores tilbud, kommer med deres problematikker og med hver deres kompleksitet – det er der, vores udfordring er. Derfor har vi igen i 2017 fortsat vores diskussion, hvordan vi gør vores arbejde bedst muligt og imødekommer de krav, der kommer fra de forskellige aktører, der er i hver beboers liv. Udover at møde beboeren med respekt, nærvær og omsorg, møder vi den kommunale sagsbehandler ligeså. Dog er vores fokus i interaktionen med sagsbehandlere udredninger og planer.

Vi har gennem de sidste 5 år, arbejdet intensivt med ”Udredning & Plan” (UP). I samarbejde med beboeren, gennemgår vi de 8 domæner der er i UP (bl.a. bolig-, økonomi-, beskæftigelses-, misbrugsdomænet), får afklaret fortid, nutid og fremtid. Hvordan ser beboeren selv på egen situation? Hvilke muligheder er der, for at skabe en forandring? Hvor skal vi støtte og hjælpe? Hvordan kan vi medvirke til, at beboeren skaber progression i eget liv? Præcist her ligger udviklingspotentialerne! I samarbejdet om UP. Især her, løser vi det paradoks omkring dokumentation kontra diakoni. I samarbejdet om UP, opstår en nærhed uden lige. Medarbejderne har fokus på beboeren og dennes fortælling. En unik måde at udvikle relationen på. Diakonien faglighed i praksis forenes med dokumentationskrav fra det offentlige.

Vores mål har hele tiden været, at beboers UP, skal inkorporeres i den kommunale § 141 handleplan. Det har været tilfældet for mange beboere der kommer fra andre kommuner end Odense. Her har 2017 været et godt år. Vi har fået ryddet én misforståelse af vejen, og de beboere der kommer fra Odense kommune bliver nu tilbudt en § 141 handleplan. Ca. hver 4. uge kommer der udgående sagsbehandlere i vores hus. Her opstod et nyt og frugtbart samarbejde mellem Odense kommune og KKh med beboeren i centrum.

KKh er dog meget mere end det. Vi optager også medmennesker med så kaotisk livsførelse, at det er svært at udarbejde UP. De kan ikke være i relationen mere end 2-4-6 minutter. Så skal deres indre

dæmoner tæmmes eller i hvert fald have opmærksomhed. De bruger KKh som et helle sted, for dagligdagens ulidelige udfordringer. De er på evig jagt efter penge, så de kan skaffe det, der skal til, så deres dæmoner dæmper sig lidt. Selvmedicineringen, den måde hvorpå de lever, den skam de bærer på, den måde hvorpå de langsomt, men sikkert bevæger sig mod afgrunden, er for os på KKh svær at være vidne til – men vi er det! Vi insisterer på, at være end del af deres liv, når de tager ophold i korte perioder i vores hus.

I 2017 optog vi flere mennesker, der havde meldt sig ud af fællesskabet. De havde levet i længere perioder uden forsørgelse og uden tilknytning. Nogle et par måneder, nogle flere år og én i over 10 år. Hvad er det, der gør at et medmenneske hellere vil være udenfor, end en del af fællesskabet? Vores erfaring er, at de krav der stilles ikke kan honoreres. Et liv med flere nederlag er svært at bære og ingen vil samle på nederlag. Så hellere stå uden for og kigge ind. Frihed. Ingen forpligtelser. Ingen mødetider. Ingen krav. Lykkelig? Næppe! Men det faktum, ikke at kunne leve op til egne og andres forventninger og ikke at kunne imødekomme de krav der stilles fra det offentlige, er værre. Da de kom til KKh støttede vi op om, at de fik søgt forsørgelse. Så påbegyndte vi relationsarbejdet. Mennesker der har valgt fællesskabet fra, nære mistillid til alt offentligt. Det har krævet motivationsarbejde, mange og lange samtaler og brug af de fleste værktøjer fra værktøjskassen, for at igangsætte en proces mod igen at tro på, at der er mennesker i det offentlige, der gerne vil dem og gerne hjælper dem med at løse deres problemer.

I medarbejdergruppen har vi arbejdet videre med vores egen sikkerhed. Vi går på arbejde for at udfører den opgave, vi er bestilt til – og det gør vi gerne – men vi vil ikke trues eller slå. Derfor har 2017 stået på en videreudvikling af vores interne set up, omkring risikovurdering, sparring, pit-stop, beredskab, møder, kurser, uddannelser og supervision.

Vi risikovurderer på beboernes adfærd hele tiden. Det har vi altid gjort, og det fortsætter vi med. Systematikken har vi indført til morgenoverlap og de nødvendige pit-stop i løbet af dagen. Her stopper vi op, kigger hinanden i øjnene og høre om, hvor langt vi er nået med dagens opgaver og om der er nogen medarbejdere, der har været udsat for noget grænseoverskridende. Det gør vi, fordi så har vi muligheden for hurtigt at få korrigeret en uhensigtsmæssig adfærd hos en beboer eller justeret vores tilgang. Overlap og pit-stop bruges også til sparring medarbejdere imellem. Hvilken tilgang skal bruges lige netop til foranstående udfordring? Det har været berigende for vores samarbejde og kan dokumenteres på både vores interne registreringer af vold eller trusler om vold(HP), og indberetninger til Easy. I 2015 havde vi 37 x HP og 3 x Easy. I 2016 havde vi 23 x HP og 8 x Easy og endelig i 2017 havde vi 18 x HP og 0 x Easy. For mig vidner det om, at vores tilgang til beboerne og til vores arbejde er på rette spor.

Vi har udviklet os som individer og som gruppe gennem 2017. Forskellige medarbejdere har været gennem kurser og uddannelser som f.eks. "Teorier og metoder i arbejdet med mennesker med

sindslidelser", "Grunduddannelse i neuropædagogik", "Motivational Interviewing – MI", "Nada" og "Socialpædagogiskmassage". Alle medarbejdere har ikke været gennem det hele. Fra mit perspektiv, skal lyst til at fordybe sig, i noget den enkelte medarbejder finder interessant, være tilstede, før en uddannelse eller et kursus bærer frugt. Det har ovennævnte gjort. Både for den enkelte deltager, men også for gruppen – sammen er vi stærkest. Vi trækker på hinandens kompetencer og styrker og vi lærer af hinanden. Jeg vil blot fremhæve to tiltag som har haft synlig effekt i 2017. "Nada" og "Socialpædagogiskmassage". Begge de to værktøjer, bevirker at beboerne får en anden ro på krop og sind. Det medfører igen, at de kan være længere tid i relationen og derigennem opkvalificeres arbejder med UP. Muligheder og indsigt foldes ud på en anden måde, når der er ro på.

2017 var året, hvor vi sagde farvel til KKh's administrative medarbejder. Tiden var klar til, at otiummet skulle nydes. Det har medført, at alle administrative opgaver nu påhviler undertegnede. Året var også fyldt med jubilæer. Én havde 20 års jubilæum 1. marts, én havde 25 års jubilæum i Kirkens Korshær 1. april og én havde 25 års jubilæum på KKh den 1. september. Det taler for sig selv.

På KKh har vi gennem 2017 arbejdet sammen med mange forskellige samarbejdspartnere. De respektive kommuner hvorfra beboerne kommer selvsagt, Socialstyrelsen, Ministeriet, SBH, SAND Fyn, Hus Forbi og især Odense kommune m.fl. Vi har modtaget mange donationer gennem året. Det være sig mad, tøj, soveposer, tæpper, hundemad m.m. fra privatpersoner. Vi har også oplevet at flere og flere cafeer, restauranter og dagligvarebutikker tænker på de medmennesker der midlertidigt tager ophold på KKh, i stedet for at smide især mad ud. Tak for det. Beboerne skal selv sørge for at lave mad, når de er på KKh. Det er ikke alle, der har de kompetencer, så mad-donationerne bringer altid lykke. Det lige fra suppe, steg og is, fra tante Oda's 80 års fødselsdag, over italienske sandwich til frisk sushi, eller "bare" røde-pølser med brød.

Vi har i 2017 fortsat vores gode samarbejde med Hus Forbi og SAND Fyn. Vi er distributør af hjemløseavisen og Hus Forbi holder deres sælgermøder i vores hus. Hus Forbi har haft en pulje med midler til hjemløse, der kunne søges af dem, der havde fået afslag på en kommunale ansøgning om økonomisk støtte. Det være sig til tandlæge, etablering, mobilregning, køleskab til en kommende bolig mv. Puljen hed "Red Røven" og udløb sammen med året. Et kuriosum var, at sidst på 2017 kom der ikke mindre en fem ansøgninger fra støttepersoner i Odense kommune vedr. borgere, der boede i egen bolig, og som var under Housing First strategien, med relevant støtte i egen hjem. De ansøgninger blev indgivet til undertegnede, uden der først var søgt og givet afslag fra kommune, fordi, som der blev sagt, på KKh går det hurtigere og nemmere. Desværre er "Red Røven" ikke eksisterende mere, da midlerne er opbrugt. 2017 var også året, hvor vi udbyggede vores samarbejde med SAND Fyn. Vi mødtes og afstemte forventninger til hinanden og aftaler blev indgået. SAND Fyn's repræsentanter var at finde i vores TV-stue hver torsdag.

Vi var så heldige i 2017, at sanger og kunstmaler Johnny Madsen donerede et maleri til KKh. Det blev solgt på auktion gennem Lauritz.com og gav et stor beløb til at forsøde opholdet på KKh med. Til jul kontaktede vores forsikringsagent os, og donerede sit honorar til julemaden. På årets sidste dag kom ejeren af Sortebro Kro med 3-retters menu til alle beboerne. De lovede endda at de kommer igen i 2018. De bragte smil frem i 2017 og mon ikke det bringer smil frem i år?

På KKh går vi op i højtiderne og fødselsdage. Vi fejrer vores højtider med ekstra sammenkomster mv. Vi hygger ekstra og indkøber ingredienser til bagværk og serverer søde sager til kaffen. Hver gang en beboer har fødselsdag, laver vi lagkage og ofte synger medarbejderne fødselsdagssang. Det kan virke underligt, men effekten af lagkage, fødselsgaver, sange og opmærksomhed er uvurderligt.

Ovennævnte er kun et udpluk af, hvad der er sket på KKh gennem 2017. Vigtige nedslagspunkter, men ikke fyldestgørende. Vi er her altid. 365 dage om året, 24 timer i døgnet. Det vil vi også være i det nye år. Vi arbejder ufortrødent videre, med det vigtige og nødvendige arbejde med medmennesker på bunden eller under bunden af det danske samfund. Vores dagligdag er fyldt af ulykkelige og til tider uhyggelige fortællinger om spildte liv, levede liv, ødelagte liv og liv der er værd at leve. Vi ser vores medmennesker i øjnene og tager dem alvorligt. Det vil vi fortsat gøre.

I mit retroperspektiv sidder jeg på mit gode og varme kontor og lader mine tanker flyver hen over året der er gået. Nærværende skriv er, for læseren, måske tyngt af pessimisme - ikke for mig. Min hver dag beriges af beboere, gæster i huset og medarbejdere der ser mig, respekterer mig for den jeg er og sender mig et smil. Jeg bliver varm og glad. Det skal alle udsættes for. Alle os på KKh gør en forskel. Vi er vidne til, at beboere vokser og finder andre veje i livet. Nogen kommer endda og hilser på os flere år efter, de er flyttet herfra. Siger tak for støtten i den svære tid og fortæller, de stadig har det godt. Det er den benzin vores motorer lever af.

Forstander Jan Lund Pedersen

Jan Lund Pedersen
Kirkens Korshærs herberg i Odense
Benediktsgade 23
5000 Odense C